

8983

P

III

D. 7.

8983

155th Miller

K. H. L. N° 6.

b. 2 1/2

3286 Prawo

G Ł O S

JASNIE WIELMOZNEGO

ANTONIEGO

SARYUSZA KAMOCKIEGO

Skarbnika Powiatu Bilskiego, Pośta z Województwa Raw-
skiego, die 24. Junij na Sessyi w Grodnie

M I A N Y.

Nayiaśnieyszey Królu Panie Mój Miłościwy!

Nayiaśnieysze zgromadzone Seymujące Stany!

Gdy Smutnym Okiem względamy na stan postaci Oyczyzny Naszey, wi-
dziemy Jey okropny widok nieszczęśliwego Lofu. Azaliż, niemałym Ser-
ca tchliwości niepowinno nas napelnionym przenikać żalem z miłości
Oyczyzny, ku ratunkowi, Jey. Poświęćmy ten powinny Czas, a Szcze-
śliwym w tym każdy Obywatel zostanie ten, który, jeżeli Dobra osobi-
stego od powszechnego szczęścia Oyczyzny oddzielać nie potrzebuie,
jeżeli Urząd Cnotliwego Pośta stanie się dla niey bydz dogodnym, a
samo dopełnienie praw, dzielną dla niey będzie pobudką i załadą, aby
od prawideł Poczciwości nieodstępował.

Daleś nam poznać Nayiaśnieyszey Królu w mowie swoiey, ku tey Oyczyz-
nie przychylnosc Wierności twoiey, a nam ztąd Rodkiego ukonten-
towania korzyści przyjemność, iż lubo przyioleś Związek Konfede-
racyi Targowickiey pod hałsem najmocniejszey Monarchini Impera-
torowey Jeymci, przy Jey Deklaracyi uroczyscie uczynione, ale jed-
nak Celem nierozzerwania Kraiu, i owszem przy zachowaniu całosci
Granic, Praw i Wolności Oyczystych.

Taki zamiar w tym Związku Konfederacyi, a nayszczegulniey przez ak-
cefs przyięgi miał bydz w całosci Granic zachowanym, aliści ta ko-
rzyść nieszczęśliwości, wystawiła powód widoku okropnego.

Widziemy Nayiaśnieyszey Miłościwy Królu rzeczy naszych wielką odmia-
nę, dla tego zawołani za Uniwersalem Waszey Królewskiey Mci ie-
steśmy, abyśmy w tey Świątyni Prawodawstwa naszego zbawiennie za-
radzili.

Stawam Nayiaśnieyszey Miłościwy Królu w obliczu twoim, iako Wierny Tro-

nowi, stawam przy Dostoieństwie Maieſtatu twego, iako Syn Oyczyſty i Tronowi poſlušny; Yznam obowiązkiem moim od Woiewództwa mego nato mieyſce wyſłanym być Stróżem, Praw Swobod i wolności Oyczyſtych, ale niebydź przyczyną do zadania ciotu tak okrutnego Matce moiey Oyczyźnie, i bym nieponioſł bliżny Jey z ſobą do Grobu na pogrzebanie miley Oyczyzny moiey, oraz niezafęgnol Cechy czernidła od wſpół Braci moich w Domu pozoſtałych, mego charakteru i pocziwości, bo niemam ſamowładności, ani mocy Prawa na to, abym Ja równy, ſobie równego uſtępował Brata, znam i to, że ſłabſzy mocnieyſzym ſiłam oprzeć ſię niepoſtąpi, ale mówić to zaś mogę, że ta Litość opatrności Naywyżſzego Stwórcy, może nas wydzwignąć, przy twoiey Dobrotliwy Królu Oycze Oyczyzny przezorny mądrości, którą chcey mnie zaſilać i zbawienną radą wraz z Seymniącemi Stanami przewodniczyć.

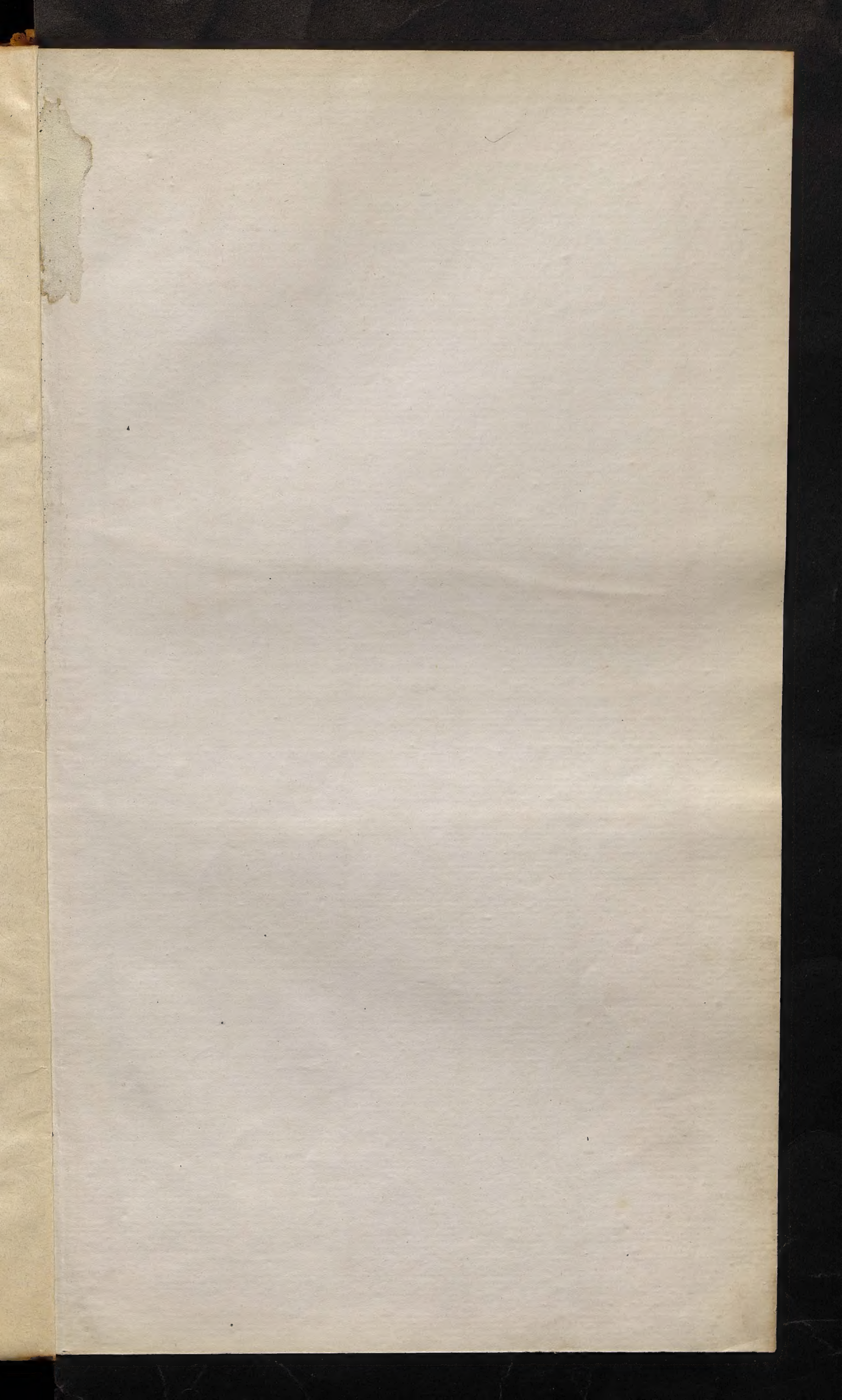
A przeto ſtoſując ſię do Proiektu JW. Jankowſkiego Poſła Sandomirſkiego bardzo zbawiennie nam podanego względnie wyſłania Poſłów do Dworów Europeyſkich, na mocy gwarantujących trzech Mocarſtw, to ieſt do Nayiaſnieyſzych: Nayiaſnieyſzey Monarchini Imperatorowey Caſey Roſſyi, do Nayiaſnieyſzego Króla Jmci Pruſkiego, Nayiaſnieyſzego Ceſarza Jmci i innych, z przełożeniem Legalnych Praw naſzych, którzy nam w Roku 1775. całość Granic ratyfikowali, mieymy Uſność w tych naymocnieyſzych i nayſławnieyſzych Sprawiedliwości Mocarſtwach pozyskania ſkutku z Remonſtracyi Naſzey, a nayſzczegulniey do Nayiaſnieyſzey i naymocnieyſzey Caſey Roſſyi Imperatorowey, iako do naydawnieyſzey aliantki Naſzey, a do Nayiaſnieyſzego Jmci Ceſarza, aby ſię za nami do tych wyżej wſpomnianych Dworów raczył ſtawić. O co z mieyſca o Decyzyą tego Proiektu upraszam.

Na Delegacyą żadną niepozwalam, któraby tyle podległości moiey Uczyniła, ilebym pozwolił na rozbiór kraju, bo już nam przewodniczyła ta Delegacya w Roku 1775. między temiż Mocarſtwami uczynioną drogę nieſzczęſcia pierwſzego rozbioru kraju.

Przezacne Rycerſtwo! ta czułość gorliwości Serc Waſzych, która iako zbawienne dla ratunku Oyczyzny naſzey poddaie Sentyment, niech te piętno Cechy, Prawideł pocziwości Waſzey w Sercach wyryte, w tym Sternictwie wraz z wami przewodniczy Serce moie co Sumienie przyrzekam Sentymentem moim, że wraz z wami od Prawideł pocziwości nieodſtąpię.

00022287

Biblioteka Jagiellońska

